

## Въведение.

Nernst<sup>1)</sup> приписва на металитъ само една способностъ да се разтварятъ въ водата. Това е извѣстната електролитна разтворимостъ. При нея отъ метала се отдѣлятъ частички, които биватъ наелектрисани и прѣдставляватъ металнитѣ иони. Тъ сж и причината на електрическата разлика, която се поражда, щомъ потопимъ металъ въ вода или въ разтворъ на нѣкоя соль, киселина и пр.

При това електролитно разтваряне отъ метала се отдѣлятъ много малко частички, защото електрическата разлика бърже пораства и разтворимостъта спира.

Поради тая причина, не може, напримѣръ, да се промѣни теглото на потопения металъ; щомъ, обаче, метала се скопче съ другъ металъ въ една верига, и образува затворенъ елементъ, количеството на излѣзлитѣ изъ метала иони бърже нараства и загубата става чувствителна.

За живака Nernst специално говори, че този металъ има една отъ най-слабитѣ електролитни разтворимости, нѣщо, което човѣкъ лесно може да си обясни, като знае, че живакътъ е благороденъ металъ.

## II.

## Химическо разтваряне.

Fischer<sup>2)</sup> направилъ верига отъ: *живакъ — живачна соль* (разтворъ) и *платина*, и забѣлѣжилъ, че потенциала на веригата *изчезва* полека лека, безъ да бжде скопчана веригата, безъ да образува затворенъ елементъ.

Потенциалната разлика изчезва по-скоро, ако разплакваме разтвора.

Тукъ той засѣга химическото разтваряне на живака, при което пакъ ионитѣ играятъ роля; безъ да се прѣнася елек-

<sup>1)</sup> Theoretische Chemie, IV Aufl. 701.

<sup>2)</sup> Zeitschr. phys. Chemie 52. 88. 1905.